

Аврамъ Линколнъ

Великыйтъ този въ наше време чловѣкъ, освободителъ на толкозъ милиона черны робы въ Америкѣ, родилъ ся на 1809 г. отъ родители сиромасы и прости земледѣлцы. До седмѣ-тъ си години той живѣлъ въ Щатътъ Кентуккы, дѣто баща му былъ простъ работникъ и дѣто съ тешкы трудове едва поддържалъ сѣществованіето на сѣмейството си. Отъ това дѣто че въ този еще полудивъ край нѣмало народны училища, Линколнъ ся училъ да чете у одного си съсѣда, който обычалъ да учи дѣцата безъ заплатѣ. Момчето за въ малко време ся научило да чете, но по различни причины, не могло да продължава ученіето си, баща му былъ принуденъ да остави Кентуккы и отишелъ да търси работѣ на сѣверо-западъ.

Въ 1861 години Линколновото семейство ся прѣселило въ Щатътъ Индіанѣ. За новото поселеніе трѣбало да ся очисти мѣсто, да ся изгради къща и да ся посѣе това което е потребно за всякой живъ чловѣкъ, и Линколнъ помагалъ на бащѣ си съ топорѣтъ въ рѣкѣ, и дѣйствиитѣ горы трѣбало да ся покоратъ на волѣтъ и трудолюбіето. Тука Линколнъ не можалъ да продължава умственитѣ си занятія; но той ся развилъ физически и научилъ ся да работи безъ почивкѣ. Слѣдъ двѣ години умрѣла майка му, и поради това произшествіе Линколнъ испыталъ голѣмѣ скѣрбъ. Но твърдъ скоро ся прѣдставилъ случай за Линколна да продолжи умственно-то си развитіе. Една изъ първы-тъ книги коя-то му паднѣла въ рѣцѣ-тъ и който той прочелъ съ най-голѣмо удоволстіе, была книжката съ Есоповытъ басни. Слѣдъ това той ся училъ на писмо и аритметикѣ въ който ся показалъ до толкозъ способенъ, щото скоро надминѣлъ и учителя си, който съ пълнѣ добросовѣстность ся признавалъ въ това. Но въ тѣзи дивы мѣста нѣмало хартиѣ и мастило и Линколнъ употребявалъ за писаніе тибиширъ или въглены. Скоро той захванѣлъ да пише писма не само на бащѣ си, но и на съсѣды-тъ си, които твърдѣ често прибѣгвали до него за помощъ и съвѣты.

Любознательността на Линколна ся развивала твърдѣ скоро и той прочиталъ всякѣ книгѣ, която му падала на рѣкѣ. Изъ слѣдующитѣ примѣръ читателитѣ ще видятъ до каквѣ степенъ е была развита въ Линколна любовь къмъ знаніето и каквѣ честность. Линколнъ поискалъ отъ единъ свой съсѣдъ, «Животописаніето на Вашингтона» за да го прочете, и съсѣдъ-тъ — пасторъ Круфордъ, му ѣ далъ съ таквоzъ условіе, за да му върне пакъ книгѣтъ цѣлѣ и непожѣтнѣ-тъ. Аврамъ прочиталъ тѣзи книгѣ съ голѣмо присърдце и внимание и ѣ носялъ всякога съсъ себе си. Когато работѣлъ, той ѣ скривалъ въ единѣ корубѣ, защото ся боялъ да ѣ не измокри дѣждѣтъ, додѣто ся намира у него. Но случило ся единъ голѣмъ дѣждъ и «Животописаніето на Вашингтона» ся измокрило съвсѣмъ. Линколнъ отишелъ при пастора и го молилъ да му работи толкозъ дена, колкото струвала книгата, а пасторѣтъ му далъ дозволеніе да пожъне